

Bilag Nr. 1.

Fra Rystfikringskommissionens kontrollerende Ingenieur.
Lemvig, den 19de Januar 1882.

Til Rystfikringskommissionens Byggeudvalg.

Rystfikringsværkerne have været udsatte for Stormfloder den 15de Oktober 28de November og 19de December 1881 samt den 6te og 7de Januar 1882.

Værkerne led ikke meget under de tvende første Floder, og hele Skaden kunde være bleven repareret for de af Indenrigsministeriet den 8de December f. A. bevilgede 4,000 Kroner; men ved de tvende sidste Stormfloder have Diger og Høfder lidt meget.

I hele Tidsrummet fra Oktober til Begyndelsen af Januar var det bestandigt sydlige og vestlige Vinde. Der afleirede sig ikke Sand paa Forstranden, og Beskadigelserne paa Værkerne kunde i den korte Tid mellem tvende Stormfloder ikke blive reparerede, saa at de forstørredes ved hver Stormflod.

Det er vanskeligt at angive, hvor høit Havet har været paa forskjellige Steder under disse Begivenheder; men af de Indberetninger, jeg fra mange Steder har faaet, fremgaar det, at Vandstanden har været lavest ved Agger og er bleven høiere længere mod Syd.

Af de 4 Stormfloder var Stormfloden den 19de December f. A. den, der frembragte høiest Vandstand i Havet, der

ved Agger	var over almindeligt Høivande	5,5 Fod.
ved Harboør og Ferring — — — — —	— — — — —	6,5 —
ved Thorsminde Sluse — — — — —	— — — — —	8,5 —
ved Ribe	— — — — —	9,0 —

Jeg skal til Sammenligning anføre, at efter mine egne Undersøgelser i 1867 steg Vandstanden ved Thorsminde i 1839 til 8,3 Fod, og efter Vandinspektør Birks Undersøgelser i 1874 steg Vandstanden ved Thyborøn i 1839 til 6,4 Fod.

Skjøndt Havet steg høiest den 19de December 1881, gjorde det dog mere Skade paa Klitter og Diger den 6te og 7de Januar d. A., fordi det var mest oprørt ved sidste Veilighed. Den høieste Vandstand under den første Stormflod den 15de Oktober 1881 indtraadte først efter den egentlige Storms Ophør, og dette var maaske Aarsagen til, at Rystfikringsværkerne dengang led saa lidt.

Vandstanden i Limfjorden var under de sidste Stormfloder betydelig høiere end under de første, fordi der den 19de December var kommet adskillige betydelige Digebrud. Den høieste Vandstand, der blev observeret i Nisum Bredning, maalktes ved Agger den 28de November og var 4,5 Fod over almindeligt Høivande i Havet; men Beretningerne om Høivande i Limfjordsbjerne vare hyppigere, efterat Digebrudene vare dannede, end medens Digerne paa Limfjordstangen stode uskadede, og den stærke sydlige Storm den 28de November var Skyld i, at Vandet stemmedes op i Bredningens nordre Del.

Den 15de Oktober var Vandstanden over almindelig Høivande i Havet

i Ferring Sø	2,9 Fod
ved Harboør østre Dige	3,2 —
ved Harboør nordre Dige, Bruus Kær Diget	3,4 —

og under Stormen sprang Vinden om fra Vest til Ost og drev Limfjordens Vand op over Limfjordstangen, der dog kunde passeres paa Digerne. Dette var Skyld i, at 15 Mand af Besætningen paa Barksfibet „Senkins“, der strandede ved Strømbryder Nr. 2, bleve reddede.

Paa Grund af Digebrudene den 19de December var det efter den Tid ofte umuligt at transportere Redningsapparater langs Tangen. Som Følge heraf druknede den 25de December ved Thyborøn 4 Mand af Besætningen paa Skonnerten „Minna“, Kaptain Søderling.

Den Skade, som Digerne til Dato have lidt paa Grund af Stormfloderne, bestaar i, at der paa